

תיקוני עירובין

גלוון שאלות הלכתיות

המתחדשות מדי שבוע בבדיקה העירובים השכונתיים

גלוון מס' 339
חשוון תשפ"ג

והתשובה היא שאין העקרניות בחלק העליון יכולה להועיל, כיוון שהענין זה הדין תלי בחלוקת המתחנו, שאם החקת התחתון נמצא בתוך המחייב, לא יעזר שהחלק העליון יצא מחייבות והטעם, משום שההיתר בעמוד עקום אינו משומש שהעמד שמאן בגובה, כי עמוד שמתחליל בגובה הוא פסול (שו"ע סי' שס"ג ס"ז), אלא ההיתר לשיטות ההם הוא משום שמחשיים את החוט שיטיב על החלק העליון אליו ישUb על העמוד שבחולק התחתון ג"כ, כי הכל המשך אחד, וא"כ יכול שבחולק התחתון [ה' טפחים התנתונים שהם עיקר המחייב שבעמץ], הוא נמצא בתוך המחייב, וא"כ גם החלק העליון הוא המשך של עמוד שנמצא בתוך מקומות אחרים, ואינו قادر ליצירת פתח לשיטה שמחוץ למחייב.

עמוד שנמצא בתוך מתחם קירוף גדול שהוקף שלא לדירה
עד יש לשאול במקורה כזה, האם כאשר המתחם הסגור הוא כרמלית, דריינו שיש בו יותר מבית אטאים ואינו מוקף לדירה, האם באפואן זה העמוד יהיה כשר, כיוון שבמקרה חיים [שהוא המקור של המשנה] כתוב כי הפסול של העמוד שבתווך המקום המוקף הוא משומש שריה"י מאן דמליא. והתשובה היא שכמלית צו היא רה"י מן התורה, ולגבי דין מאן דמליא "ל' שהיה רה"י. אבל בנוסח ק"ל שעיקר טעמו של המקור חיים אינו משומש הדין מאן דמליא, שהרי הוא נאמר רק במקומות מוקהה], אלא משומש מקומות המוקף מ"ד רוחותינו נחשב מקומות אחר וחולק מהפתחה, ולכן העמוד שנמצא בו אינו כשר.

למעשה פירקו את העמוד בעזרת הכלים שברכב המאובוד של מוקד העירוב, והצנו אותו החוצה, וჩבירנו אותו מבחן, בצד הפונה לפתח, וגם בצדקה קצר יותר ישרה. ובזה נוספה עוד דרך אגב עד תיקון עירוב של אותה.

שםחה בהשלמת המצווה בטיקון העירוב במושב בדרז'
במושב אחר שעסוקנו בו בחודש האחרון, הוספנו עוד מספר תיקונים שהਮתוינו עד אחרי החגיגים, ולאחר יום ארון ומתייש, נכנסנו אל בית ובו היישוב שהראה את שמחתו הגדולה בהשלמת תיקון העירוב במושב, וביקש לשנות לחיים על גמר המצווה. הרב שהיה שותף בכל התהליך,

עם רב המשוב בשנתה השלמתה העירוב

התורצץ עימנו בכל פינות המושב כדי לדבר עם התושבים, שיתנו את הסכמתם להעמיד את העמודים בחצרותיהם, כפי הנדרש ע"פ ההלכה, היה שמח מאד בהשלמת העירוב, והאריך להזכיר את הזכות הגדולה לתיקון עירוב של מושב, שמצויה מאות משפחות בשמיירת השבת.

וש להוסיף ולברך את אחד ומיחוד מתושבי המושב, שזכה לתורום את כל הוצאות תיקון העירוב, וננתן בעיןיפה ויזיר את השלמת המצווה, זכות הרבים תעמדו ולמשפחתו, שיזכו לבראיות ונחת ופרנסה תמיד, ויראו ברכה והצלחה בכל מעשייהם.

הסכמה התושבים ודרכי שלום שבוכות תיקנת העירוב
במקומות אחד היו צרכים להעמיד עמוד באמצע החצר, כדי לעבר בין המהנסנים לולמים באופן שצורת הפתח לא תעבור על המבנים, והרב אמר לנו שבמקרה זה יש לו בעיה לדבר עם התושב, מחמת תקורתה שהיתה עימיו כשבקש סייע מול היעוד בדבר מסויים. אך מיד אמר, אולי אדרבה בכלל העירוב נדבר אליו ונסדר את היחסים. וכך היה, הרוב פנה לצד לשיחאה ארוכה, ואחר זמן חזר בשמהה ואמר שיישרו החדרים וגם לעניין העירוב הוא הסכים שנעמיד את העמוד במקום הדרש בתוך חצרו.

יש לציין עבנין זה את דברי המהרש"א (בסוף עירובין דף קה), שכתב שהעירוב משכך שלום בין בני החצר, ובביא את המעשה המופיע בירושלמי עירובין פ"ג ג"ב, שהיתה שכנה דבונה עם חברתה, וכששלהה את העירוב קיבל חברתה בשמהה, והבינה השכנה מזה שהיא אהבתה

האם אפשר לסגור לענן עירוב שיש גדר לדכבה עם סיום החגיגים, יצאו כמה צוותות של מוקד העירוב להתקין עירובים בכמה מקומות ברחבי הארץ. אחד מהמקומות היה בעיר הסמוכה לפסי הרכבת, והעירוב נסמך על הגדר שלפני הרכבת, שהיא ממחיצה לעירוב אבל יש דבר שאינו ידוע לציבור, ורק העוסקים בעירובים יודעים אותו, שלא בכל מקום יש גדר לרכבת, אלא יש מקומות שאין גדר באורך של מאות מטרים, ואפילו במקרים מסוימים שלושה לעיר. וכך ניתן לסגור סתם שיש רכבת סגור לעיר ממילא יש ממחיצה לעירוב [כמו שמאנו בתשובה האחרונית, כי שם היתה הרכבת על תל גביה לכל אורך, משא"כ בזמןינו אנו יודעים שיש הרבה מקומות פתווחים ושווים לקרקע]. וכל זה מלבד שיש גם פרצות שנעושים במשך הזמן על ידי אנשים שפוחדים כדי לעורו, אלא שהם ישבו על דורך כלל די עמיד מרובה על הפרוין].

כדי שיוכלו לסגור על גדר הרכבת, יש צורך להוסיף עמודי עירוב במקרים החסרים, ולפקוח עין אם חל שינוי כלשהו. בעיר המדוברת השתמשו בגדוד הרכבת באורך יותר מאשר קילומטרים, אבל בקטעה אחד שלא היה גדר, היו עמודי עירוב שאוטם היו כיריים לבדוק כל שבוע. במקרה זה [וכן בעבר עם ררים בארץ], חוט העירוב חוצה את פסי הרכבת, כיוון שהוא כולל קטע מהצד השני, אבל כעת שעושים את הרכבת חשמלית ומעבירים קו חשמל לאורך הפסים, נהיתה בעיה לעירובים שהעבדות פוגעים בחוטי העירוב, וגם בעtid לא ניתן להשאיר אותם כי הנהלת הרכבת אינה מאשרת להעביר חוט מעל קווי החשמל. בשבוע שעבר כבר הגיעו העובדים לכאן והאהרואי על העירוב ביקש שיישאיו לו עוד שבוע עד שיפטור את הבעייה. בשבועו הבא יתאפשר עמודים חדשים לפני הרכבת, באופן שהעירוב לא יעבור על הפסים, והוא יהיה במרקם העבודה, כדי שהעירוב יעמוד בקשרו.

עמוד שנמצא מאחוריו הגדר וראשו נטה החוצה
תוך כדי העבודה, עברנו ליד אחד מהabituim לגדרות, במקומות שיש כביש שחוצה את הרכבת, ועשׂו מעליו צורת הפתח, לחבר בין הגדרות שבעד ימין לגדרות שבעד שמאל, במעבר בכביש צזה אין יותר של עמוד מרכז [4.80/5.76 מטר], מלבד העניין שהוא משתמש מעבר לרבים, שכן שמן ללב שבעד אחד העמוד נמצא בפער, והוא מפסיק מכך, [שכנואה שימוש פעם בזמן מאחוריו גדר, והגדר הזה מפסיק מתחם (ס"ק קי"א)]. עבודה לאחסן את החומר, אבל כעת אין בו שום שימוש, ומ"מ הוא מוקף כולם], והעמוד נמצא בתוך המתחם.

בדין זה ידוע דברי המשנה"ב (ס"י שס"ג ס"ק קי"א) שאם העמיד אחד מהעמודים בתוך חצר המוקף מ"ד רוחותיו, לא עשה כלום. כי אי אפשר להגיד אותו כפתה למקומות שמחוץ לחצר. ולפ"ז גם כאן העמוד שבעד המתחם, אין יכול לשמש לצורת הפתח לכביש שעובר בחוץ. אך כאן עורר אחד מהמשתתפים שאלה, כיון שהעמוד היה עקום, והרבה ממנו נתה מוחץ לגרד אל כיוון הכביש, וא"כ רוב העמוד יוציא מחייבות, האם ניתן לומר שבאופן זה העמוד יהיה כשר [לשיטות שמקילות בעמוד עקום].

בבדיקה האפשרית להעמדת עמודים חדשים

עפ"ז תוך מתחם והוא נטה החוצה

בדיבורים ובממון, שהם ימשכו לעבוד בשביבנו במסירות, להציג אותנו ואת בני משפחותינו מתיול שבת, ולזכות אותנו בשירות השבת בהידור כלכלה.

באיזה אופנים הקונטינר שנמצא תחת החוט פסול

נזהר לעבודות שנעשו בשבוע האחרון בתיקון העירוב במושב הנ"ל, ונלמד עוד הלכה חדשה. באחת מהחזרות העירוב עבר על קונטינר ששמש מחסן קבוע, והוא דבר מצטיין בישובים שהקונטינרים משמשים להדרים, כדי להיפטר מה הצורך באישורי בנייה. והנה כאשר החוט עבר על בית, ההורה היא שלא להזכירו, אבל אם החוט עובר על דבר אחר זומני, אין בו בעיה, והוא כשר גם בעירוב שכונתי. וכך בקונטינר שהונח לזמן קצר, אין בעיה שהעירוב יעבור מעלי, אבל בקונטינר כזה קבוע, הורתת הרבניים שהוא כמו בית מתחת חוט העירוב, שלמרות שיש זהה מחלוקת אם בית פסול, בכל זאת מקרים גם בעירובים העירוניים ובישובים שצרכן לתקן את העירוב במצב צהה.

אם דופן הקונטינר יכול לשמש להחי

לאחר מחשבה, מצאנו פתרון להסיט את המהשך של קו העירוב באמצעות שניינו בעמוד הבא אחורי אותה חצר [שהיו עד סיבות שהיא צרך לעשות שם עמוד], אך במרקחה זו היה ק莎 להסתדר לעוקף את הקונטינר, כי העמוד היה צמוד אליו ממש. אך הפתרון היה לעשות שוחות בעירוב, וכן עשו בו עמוד גבוה במילוי, ואמנם נחלף לעמוד טנדראטי, יתכן שהחות י��ור מתרוקטורים. لكن השארנו את העמוד וחיפשנו דרך אחרת להקשר את העירוב.

העמוד ליד הקונטינר, והוא אשא הגבה

סובר שם שקיור באורך ד' אמות או יותר, אינו כשר לשמש לה. והזיהוי במק"א חולק על בסיסו של המקוור חיים לגבי עמוד שנמצא בתוך חצר מוקפת, שהמק"ח פסול אותו כפי שהובא לעיל, והקשה החזו"א מה הבעיה, הרי הקיר של החצר יחשב לחוי, וידוע לבאר שהמק"ח

ושרוב הקיר מחוץ לעירוב ובולט פנימה לתוך העירוב רק פחות מג' טפחים, אפשר להסביר אותו לחוי כדי כדי החזו"א. [יש מחרמים גם את דעת המק"ח כשממישר החוצה ד' אמות, אמן אם באמצעות ד' אמות יש שקע או בליטה, יתכן להתרIOR מושום שנחשב מסוימים בבליטה, ויש להלך בגודל הבליטה ובצורתה ואכמ"ל]. לפ"ז העדמנו את העמוד הבא בזווית מסוימת באופן שהחות יעבור רק על עשרים ס"מ מתחילה הקונטינר, וע"ז הקשרנו את העירוב. [יש להוציא לשים לב במרקרים כאלו, שלא יהיה חסרונות אחרים בכשרות דופן הקונטינר, כגון כישע עלי גג הבולט, שהוא פסול ללחי לחות שנמצא בגובה, כאמור במשנ"ב (ס"י ש"ג ס"ק קי"ב), ועוד אופנים].

בקשה זו למדנו שני דברים. א. באיזה מקרים קונטינר או כל מבנה שנמצא תחת החוט פסול את העירוב. ב. האם יש אפשרות להקשר כאשר החוט עובר רק על תחילתו.

מהזוחרים החדשים ללימוד הלמות עירובין למעשה

לקראת תחילת זמן חורף, אנו נערכים לפתיחת מסורות חדשות ללימוד הלכות עירובין למעשה, והפעם מקומות להרחיב את המעלג, ולהגיע גם לערים נספות בע"ה, בעיר בית שמש, ויתכן שגם בעיר עפולה או ברכסים [תלויים בנסיבות הנרשימים].

ליקירת קשר והרשמה

טל' 3323-678-055.

יה"ה עימנו, וריחב גובלינו בתלמידים, למען כבוד שמו יתברך, חיזוק שמירת השבת בכל עיר ומושב.

אותה, וחזרו לחיות בשלום. ומהר"א האrik להקשות, שהרי הטעם שבסואר במשנה ובגמר מחשש שיתטו לטלטל לר"ה, ולא משום דרכי שלם. אלא ביאר שהאיסור הוא מחשש שיכשלו, אבל מדו"ע הוסיפו לתיקן היותר, מה שלא עשו בשאר סייגם, זה משום דרכי שלום, שיחיו יח"ע" שיצריכם להביא פת זה זהה, ושמטללים ובאים בשבת זה זהה. ויש להווסף כעת, שגם ע"י שבאים לתיקן את העירוב, דואגים להתרצות זה להה, גם זה משכך שלום בין ואנשיים.

הודעה של בעל החצר שהפתיעו את ר'ב המושב

במקום אחר היינו נערכים להרחב את העירוב בשביב כמה ייחודיות דויר שנבנו בצורה פיראטית תחת חוט העירוב ומוחוץ לו. כשהגענו עם הרוב לתכנן את מקום העמודים החדשניים, ניגש אלינו בעל הבית שאינו חובש כיפה, ואמר בקול רועם שאי אפשר שהעירוב יעבור כאן. הרוב התחליל לחושש בדברי, והתחיל לתכנן איך לשכנע אותו שיטסם לעירוב, ואז בע"ב המשיך ואמר, יש לי פה משפחה שגם היא צריכה עירוב, וגם הילדים עצמם מסתובבים וויצאים מהקו של העירוב, וזה חילול שבת, העשיה את העמודים בחצר שליל קצת יותר רחוק, כדי שהחצר תהיה בתוך העירוב. הרוב נדחס מדברי, במקומות שחשב שהוא יתנגד, הוא עוד מבקש שעשו אצלו עירוב יותר טוב. שמנונו בבקשתו, ואנו אותו איפה הוא רוצה את העמודים, תיאמנו גם עם פרטיה ההלכתית, והקמנו את העמודים בחצר שלו. בהזדמנות זו وبعد הרבה הוזדמנויות, אנו פוגשים את דברי חז"ל שאמר, שאיפלו ריקנים שבכל מלאים מצות כרימון.

התיקן העובד באגף החצר ע"פ ההלכה

יש גם מקרים מצערדים שלא מצליחים בהתקנת העירוב

לעומת זאת יש לצין שיש גם דברים שנתקעמים, ולפעמים גם הורסים אותם גורמים נזקים לעירוב ולולודים, וגם בזה יש לא מעט סיפורים לצערינו, למרות שאנו לא מבאים אותם הרבה במסגרות זו, אך הקשיים גם הם גדולים. רק בשבוע זה אירע לנו בעקבות שתי מקרים שונים מהם את הקמת העירוב. עירוב אחד בירושלים בשכונה מסוימת [ששמה שמור מטעמים פשוטים]. בשבועו הראשון של העירוב, והגיע עבוד מיוחד בלבד בשכונה שאינה חרדיות, והתקין עמודי עירוב לפי התקנית. באמצע העבודה הוא שם בשבורו וצימלו אותו, ובלילה גילו שהעמודים כבר אינם, מישחו פיק אוטם. העוסקים היו בצד גדור, אך התחזקו שוב זה מזוה, שבז"ה עוד נזכה לעירוב ההלכתה, והחלו להשוו על פתוון אחר.

העירוב שמתקדם בחשייאי וסובל מהתנאנגות קשה

עד עירוב בשכונה גודלה בצפון הארץ, שנמצא בחודשים האחרונים בשלבים מתקדמים, והשבוע התקדם עוד בהתקנת כמה עמודים, ושוב נוצר עירוב זה הזוכר עלונים קודמים, והוא עברו מגביה מיוחדת בעלונים אלו בשנה האחורונה, ומאז לא הזכרנו מULA בגורלו, האם השתמשו בכיספי המגביה, היכן כל הרשכה מיד בכל התנאנגות, ומוקד העירוב עוזר הוסיף סכום נכבד ממוקורות משלו, והתקינו כשלושים עמודים תור שביעו אחד, בתוך ימי המגביה. אלא שאז הגיעת תולנה לעילו, והוא נוצר בעקבות התנאנגות של גולמים מסוימים בעיריה. רבני מהקהילה עשו השתדרות אצל ראש העיר, אך עדין צערינו לא הסתדר העניין. לכן לא יכולנו להזכיר כאן את הפעולות שנעשו בס"ד. בשבוע זה שוב ניסו לקדם את השלמת העירוב, ולקראת הדבר הסופי הופיע שוב מישחו אחר, שתיעוד וגידף בצורה שלא היה ניתן להמשיך. בצד ר'ב היינו נערכים להיפרד מהמקום, והעבדים נחלו אכבה קשה מאוד, אך שוב התחזקו באמונה.

מוחיעו החדש שעדי תקוע

אנו מוקים שבז"ה יסתדרו עם הרשות, והיה ניתן להשלים אותו, ולהרחב את גבולות הקדושה. וכעת עינינו נשואות לשימים בתפילה, שיצליה ה' את כל מעשי ידינו, ולא יארע שום עיכוב ושם צער ונזק, לנו ולכל העובדים בעירובים. יחד עם זה נדע, שההשקה של העובדים גודלה וקשה, לא את הכל מספרים תמיד, כי תפקינו להתחזק ולהחזיק, ולא לעסוק בדברים המורפים ידים, ובכל זאת נחلك יח' אתם גם את הקושי, גם את האכבה הקשה, ובפרט שהם מקבלים אותה בעבודה שעושים בשבייל אחרים ולא בשבייל עצם, נמשך לתמוך בעוז רוחם,

לשיעורי הדרכה דיגיטליים - מכון הלכה למעשה - A532534735@GMAIL.COM